

Objedinjeni bolnički hitni prijam: Naša iskustva

Moje ime je Lana Šimić i radim u Objedinjenom hitnom bolničkom prijemu, međutim u ovom periodu epidemije to nije bilo samo moje radno mjesto, to je postao moj drugi dom.

Zajedno sa svojim kolegama, svojom „produženom obitelji“, dijelila sam opterećenje, strah ali i zahvalnost i ponos koju su nam pružale naše obitelji i prijatelji, naši pacijenti, cijela Hrvatska.

Prva linija borbe postala je i linija zajedništva!

Svakim smo danom dobivali nove upute o postupanju i zbrinjavanju pacijenata sa sumnjom na COVID-19, dobili smo zaštitna odijela i opremu te iz smjene u smjenu uvježbavali pravilno oblačenje i skidanje kompletne opreme, a vjerujte da nije bilo nimalo jednostavno.

Počeli smo se više brinuti jedni za druge i funkcionirati kao jedno, bili smo pravi tim.

Sjećam se svog prvog susreta s pacijentom kod kojeg se sumnjalo da bi mogao biti pozitivan. Iako sam znala da sam spremna ući u izolacijsku jedinicu i brinuti za pacijenta, najveći strah predstavljalo mi je skidanje zaštitne opreme nakon zbrinjavanja pacijenta, jer je zahtijevalo posebno strog i nepogrešiv protokol.

S vremenom nam je nošenje zaštitne opreme postalo svakodnevnica. U jednom zaštitnom odjelu znala sam provesti i do 4 sata, znalo je biti nepodnošljivo vruće. Na licu su ostajali tragovi nošenja zaštitne maske, a ruke su nam bile crvene i ispucane od pranja i dezinficiranja.

Sve je to postalo jako veliko opterećenje, kako za nas djelatnike, tako i za sve ostale pacijente koji bi se zatekli u prostoru naše hitne službe. U svemu tome našlo se i vremena za pokoj šalu od strane pacijenta pa su nam znali reći kako smo obučeni kao „vanzemaljci“.

„Korona“ nas je ujedinila, dala nam je osjećaj vrijednosti, a mi medicinske sestre pokazale smo da je sestrinstvo i poziv i profesija s velikom odgovornošću.

Lana Šimić, prvostupnica sestrinstva

Objedinjeni hitni bolnički prijam